

STOLNÍ TENIS - NAŠI TRENÉŘI

Chcete se dozvědět zajímavosti ze stolního tenisu v Úvalech? Více v rozhovoru s trenérem Karlem Šochmanem!

ČTĚTE NA STRANĚ 2

HISTORIE ÚVAL

Naše redaktorky podnikly historickou cestu po známých úvalských budovách. A co zjistily? ČTĚTE NA STRANĚ 3

Úvodník

Milý čtenáři a milá čtenářko,

právě držíš v ruce druhé číslo našeho školního časopisu "Život školy". Pracovali jsme na něm v průběhu ledna a února a je v něm několik článků se zimní tematikou. Proto ho nazýváme

"zimním vydáním".

Nyní náš redaktorský tým již tvoří 50 členů. V tomto čísle si přečteš články od 18 z nich. Rozhodli jsme se také náš časopis rozšířit ze 4 stran na 6 a vytvořit titulní stranu. Doufáme, že to oceníš :)

Čekají na Tebe texty, které jsou volným pokračováním toho, co si se mohl dočíst v minulém čísle, ale i nové rozhovory a reportáže. Vše se opět točí kolem dění ve škole a jejím okolí. Každý si přijde na své!

Přeji příjemné počtení,
šéfredaktorka Míša Pejchalová :)

Schránky

Brzy se ve škole objeví **schránky na dotazy**, do kterých budete moci dávat otázky pro naše redaktory. Budou označené textem: *Školní časopis - ptejte se redaktorů*. Vaše dotazy a naše odpovědi budeme pak v časopise otiskávat. Napište nám!!

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK ZŠ ÚVALY - čtete více na straně 4!

foto: Lyžák

Jak na koláže

NA STRANĚ 2 se dozvíte, co je to koláž a z čeho si ji můžete sami vyrobit. Autorka Vás povzbudí a naláká natolik, že budete mít chuť jít si hned jednu vytvořit ;-)

Karel IV.

Myslíte si, že na Karlu IV. nebylo nic moc zajímavého? O opaku Vás přesvědčí náš redaktor v článku NA STRANĚ 5. Zároveň Vám doporučí, kam na výlet!

Pokračování příběhu

Zajímá Vás, co nového se odehrává v zemi jménem Karakandra? Či dobrodružství budeme nyní prožívat? Čtete více NA STRANĚ 5.

Školní parlament

Co je to vlastně *Školní parlament*? A čím se aktuálně zabývá? Čtete článek naší redaktorky a zároveň členky školního parlamentu NA STRANĚ 3.

STOLNÍ TENIS - naši trenéři

Naším třem trenérům stolního tenisu jsme položili otázky tzv. na tělo. Dnes si můžete přečíst odpovědi pana Karla Šochmana, který je dlouholetým předsedou úvalského oddílu. V příštím vydání se můžete těšit na krátké povídky s paní Martinou Michalcovou a panem Miroslavem Květoněm.

Autoři: Jak dlouho se zabýváte stolním tenisem?

K. Šochman: Se stolním tenisem jsem začínal přibližně v letech 1964-1965. Od roku 1970, kdy jsme oddíl stolního tenisu v Úvalech založili, se mu věnuji, hraji závodně až do současnosti.

Autoři: Proč právě u Vás vyhrál tento sport?

K. Šochman: Mám rád individuální sporty, začínal jsem sportovní gymnastikou a lehkou atletikou. I když mistrovské soutěže ve stolním tenisu hrají čtyřlenná družstva, za stolem stojí každý sám a nese i sám zodpovědnost za celý tým.

Pokud slouží zdraví, dá se na velice dobré úrovni "pinkat" opravdu až do pozdního věku - viz několik hráčů přímo v naší soutěži, kteří přesáhli hranici 80 let!

Autoři: Vyhrál Váš klub nějaké významné ocenění, případně se zúčastnil vyšších soutěží, a kterých?

K. Šochman: Náš oddíl se stal dvakrát přeborníkem okresu Praha-východ, prošel těžkými kvalifikacemi do krajského přeboru a zkusil si zahrát i tuto soutěž. Byl to dost výrazný úspěch, uvážíme-li, že jsme tohoto výsledku docílili bez jakékoliv trenérské podpory a pouze jen a jen svými schopnostmi odkoukanými od soupeřů. Spoustu let se náš "A" tým umísťoval na nejvyšších příčkách okresního přeboru 1. třídy. Radu úspěchů dosáhli naši hráči i na individuálních turnajích či okresních přeborech. V roce 1982 získal náš oddíl ocenění jako nejlepší družstvo Tělovýchovné jednoty Slavoj Úvaly. V současné době

reprezentují úvalský stolní tenis čtyři týmy v okresních přeborech 1., 2. a 3. třídy.

Autoři: Jak nahlížíte na budoucnost začátečnicků na nově zavedených pátečních trénincích?

K. Šochman: Každý začátek je těžký. To víme ze své zkušenosti, kdy nám nikdo neporadil a krůček za krůčkem jsme se sami prokousávali tímto sportovním odvětvím. O to lépe jsou na tom naši žáci-záčetníci, kterým se snažíme od samého počátku vštípit pouze ty správné stolnětenisové návyky. Někomu se to daří více, někomu méně. Teprve čas ukáže, kdo vydrží a jak na tom, kdo bude. Ani talent není vždy předností. Často rozhoduje chuť a vytrvalost učit se stále novým a novým věcem. Věřím, že se nám podaří alespoň z některých žáků vychovat naše následovníky. Do budoucna se pokusíme (alespoň pro ty talentovanější) přidat tréninkové hodiny, aby byl pokrok výraznější.

foto: Jakub Jedlička

Za rozhovor poděkovali Jakub, Martin a Tomáš Jedličkovi

autoři: Tomáš Jedlička, 3.C, Martin Jedlička, 6.B a Jakub Jedlička, 8.C

Umění - Koláž

foto: Printer.com

Co je koláž ?

Koláž je svobodné umění, při kterém záleží hlavně na tom, jakou máte fantazii. Při tvorbě se dá použít mnoho materiálů, například fotky, výstřižky z časopisů, knoflíky, korálky a nespočet jiných materiálů. Ty se různě nalepují a smí se i dotvořit.

Jak si nějakou vyrobit ?

Koláž z fotek - 1. Vystříhni svou fotku a nalep ji na barevný papír. Z bílého papíru vystříhni tvary (např. mraky) a nalep je okolo sebe. Z časopisů vystříhni různé detaily (zvířata, klobouček, květiny) a dotvoř s nimi obrázek.

2. Na bílou čtvrtku nalep spousty fotek, snaž se o to, aby na čtvrtce nezůstalo ani jedno volné místo. (Hezky vypadá

koláž z fotek z jedné události např. z dovolené. Dají se použít i výstřižky z časopisů.)

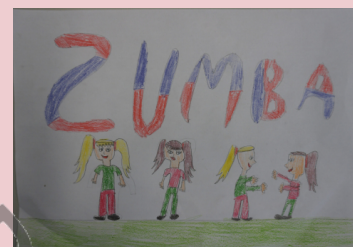
Koláž z korálků nebo knoflíků - Nakresli obrázek a korálky s knoflíky použij na dotvoření. Zkus je použít jako oči, části květů, hvězdy nebo korunu stromu (viz. obrázek). Dobrým nápadům a originalitě se nikdy meze nekladou! :-)

Tip pro tebe: Neboj se, že bude obrázek přeplácáný a klidně tam toho dej víc, právě v tom jsou koláže zajímavé!

autorka: Anna Prokešová, 5.C

Zumba ve škole

Každý rok je vystoupení zumb. Pokaždé na jiný tanec a jinou písničku. Jako jsou: ptačí tanec, LA BOMBA, Bara bara, Balada Boa. Tento kroužek vede Kamila Kratochvílová. Tento kroužek je hlavně o tancování. Chodí tam děti, které se chtějí naučit tančit.

ilustrace: Eliška Lacinová

autorka: Eliška Lacinová, 3.C

Historie Úval

Úvaly (německy Auwal) jsou město ve střední části okresu Praha-východ. První písemná zmínka o obci se objevuje krátce před rokem 1300...

Úvaly

Úvaly jsou báječné město. A tak bychom vám o nich chtěly něco povědět. Poprvé se o Úvalech dozvídáme z roku 1290. V roce 1541 už byly Úvaly městečko a od roku 1654 dokonce městy. V roce 1754 vznikla v Úvalech poštovní stanice v hostinci U Českého lva. Tehdy na vídeňské silnici pošta zastavovala v Běchovicích, Úvalech i v Českém Brodě. V roce 1854 byl v Úvalech založen i poštovní úřad. Pro Úvaly bylo hodně významné období v roce 1844-45, kdy se stavěla železniční trať Praha - Olomouc. 20. srpna 1845 projel přes Úvaly z Prahy do Olomouce první vlak. **Jan Pernér** byl stavitel a projektant železničních tratí a stavěl mimo jiné i tuto trať. Až budete procházet podchodem, pozorně se podívejte na malby a určitě si ho všimnete. Bohužel nešťastně zahynul při jedné z prvních jízd vlakem právě na této trati. Vyklonil se za jízdy z vagonu, udeřil se do hlavy a několik dní na to zemřel. V roce 1969 byl městy Úvaly povýšen na město. Úvaly během své dlouhé historie zažily spoustu požárů. Například v roce 1607 vyhořela polovina městečka.

Škola

V kronikách se mluví, že roku 1342 byl vysvěcen chrám, ale o škole není zmínky. Podle všeho byla zřízena za Marie Terezie. Ve staré kronice je uvedeno: „Školní stavení bylo roku 1783 postaveno z kamene a roku 1825 obnoveno. Stojí východně od kostela, pokryto je šindelem a sestává se ze dvou oddělení“. Ve škole se tehdy vyučovalo hlavně náboženství, čtení, psaní a počty, ale i ruční práce. Často se vyučování nekonalo, protože nebylo dříví na topení - to už se nám v dnešní době určitě nestane. V září roku 1847 po jedenácté hodině dopoledne vypukl oheň v nedaleké stodole a shořela i škola. Prozatím se vyučovalo jinde. Po celou dobu se usilovalo o stavbu nové školy. Ve škole se nezapomíná ani na děti z nemajetných rodin, 4x týdně se vařily polévky, pan Rosenbaum vozil ze svého statku žákům mléko, teď máme zase ovoce do škol a mléko si můžeme koupit v automatu. Pro chudé děti byly každoročně pořádány sbírky ošacení, prádla, bot a učebnic. Žáci 1. třídy každoročně dostávali vkladní knížku s vkladem 5 Kč. Později byla využívána tělocvična Sokola, tak jako dnes. Na školách byl povinně vyučován německý jazyk, jehož počet hodin každoročně stoupal - představte si, že byste měli 8 hodin němčiny týdně! Za 2. světové války naši školu zabrali němečtí vojáci. Po válce se vyučování pomalu vracelo do starých předválečných kolejí.

Vrátily se oslavy narozenin T.G.M. a jiných předválečných zvyklostí. Žáci vysazovali lesní stromky, opravovali hřiště a pomáhali při polních pracích. Roku 1952 se začala stavět školní jídelna a družina. Umíte si školu bez těchto dvou částí vůbec představit? Později byla naplánována další přístavba školy, která však byla uskutečněna mnohem, mnohem později. A jak to vypadá teď, sami dobře víte.

Králičina

Přírodní park Škvorecká obora-Králičina je chráněné území u našich Úval. Jeho jihovýchodní částí protéká v zaříznutém údolí potok Výmola. Ochrana území přírodního parku byla prohlášena v únoru 2009. Území je silně zarostlé a vyskytují se zde vzácné rostliny jako např. krtičník křídlatý. Jedná se o pozůstatek bývalé obezděné obory pro chov jelenů a daňků, zřízené na přelomu 17. a 18. století majiteli škvoreckého panství. Dochovala se vstupní brána s lichtenštejnským erbem. Na ostrohu nad ústím bezejmenného potůčku do Výmoly lze spatřit terénní pozůstatky středověkého hrádku Skara, na místní cestě při jihozápadním okraji území přemostuje Výmolu kamenný dvouobloukový mostek z roku 1842. Ve Škvorecké obore se též nalézá drobný pramen Květnická studánka. *Začíná jaro a tím i doba, která se hodí na procházky. Až budete mít čas,*

nezapomeňte se zajít podívat na Králičinu, nebo třeba vylézt na rozhlednu Vinici a porozhlédnout se po našich Úvalech.

autorky: Anna Jiříčková a Veronika Slabáková, 5. A

Jak funguje školní parlament?

Pokaždé začátkem školního roku si v ročnících 2. stupně třída vybere dva zástupce školního parlamentu ("ŠkoPy"). Jednou za dva týdny se pak schází zástupci ze všech tříd a vedoucí ŠkoPy Míša Pejchalová a společně řešíme např. co s penězi z různých akcí, vylepšení školy i jednotlivých tříd a jiné podněty. Třídy 2. stupně také soutěží o body, které se na konci školního roku sečtou, a podle umístění tříd se rozdělí finanční odměny. Zrovna teď jsou naše témata Školní knihovna, akce školního parlamentu a hlavně čtenářské a relaxační koutky. V souvislosti s

foto: Školní parlament

nimi řešíme dozor v těchto koutcích, zákaz přecházení z budovy do budovy pro nějaké třídy, místa, kde by mohly být, a jaké knihy by se mohly zakoupit pro žáky 2. stupně. V každém

vydání Vás budu informovat o aktuálním dění ve školním parlamentu.

autorka: Michaela Baitlerová, 7.A

Plánované akce ve škole

Co se bude v blízké době dít u nás ve škole? Můžete se těšit na:

Kurz sebeobranu pro dívky

Kurz ledního bruslení

30. 3. školní kolo pěvecké soutěže Kudy chodí písničky

13. 4. oblastní kolo pěvecké soutěže Kudy chodí písničky

1. 4. Noc s Andersenem

Lyžák 2016

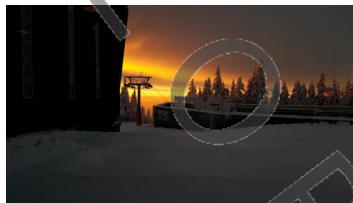

foto: Východ slunce

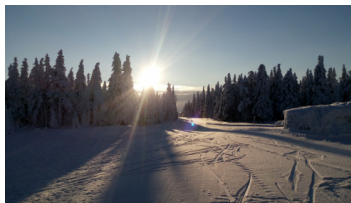

foto: Nádhra

Od 16 do 23. ledna proběhl **Lyžařský výcvikový kurz**. Jeli jsme na Černou horu do Černé boudy. Jako hlavní vedoucí jela paní učitelka Fiedlerová a lyžařští instruktoři. Bylo to tam opravdu jako v pohádce. Zúčastnili se žáci sedmých ale i osmých a devátých tříd. Pár lidí z naší třídy 6.A jelo také. Dohromady nás bylo 54. Hned po příjezdu jsme všichni byli zaměstnáni. Udělali jsme dlouhého hada a vytahovali jsme tašky z autobusu. Tašky jsme skládali k lanovce. Nahoru jsme tedy jeli lanovkou. Zavazadla nám dovezli k hotelu. Ale my museli jít pěšky. Druhý den jsme šli po snídani na lyže. Rozřadili jsme se do skupinek od 1 do 4. Potom jsme šli na sjezdovku. Lyžovalo se opravdu bezvadně. Byla to zábava.

Jezdilo se každé dopoledne a odpoledne. Po dopoledním lyžování byl oběd a poté polední klid. Po odpoledním lyžování byla asi hodinka odpočinku. V šest byla večeře (obědy a večeře byly dobré) a v sedm schůze. Poté bylo buď to volno nebo byl připravený program. Když byl program, hráli jsme většinou různé hry i malé soutěže. Hráli jsme třeba hru na strážného anděla. Každý si vylosoval jeden lísteček, kde bylo jméno určitého člověka. Ať už instruktora nebo žáka. Princip hry byl v tom starat se o člověka, aniž by to poznal. Další

den bylo odhalení. Tuto hru spousta z nás chtěla zopakovat. Také byly různé soutěže jako převlíkání kluků na holky (to byla vážně sranda) a na oplátku jsme my holky o klukách, které jsme převlékali, museli napsat báseň. Nebo obléknutí člověka do co nejvíce kusů oblečení, u této hry byly opravdu vysoké sumy oblečeného oblečení.

Ráno chodili instruktoři a budili nás. Vždycky jsme se prý hodně šklebili. Inu, kdo by se po ránu nešlebil.

Jeden den se nelyžovalo, byl tak zvaný „odpočinkový“. Dopoledne jsme šli na vycházku do přírody. Celou cestu jsme se navzájem házeli do sněhu. Pořádně jsme se u toho zasmáli. Odpoledne jsme v týmech soutěžili o nejoriginálnějšího a také největšího sněhuláka. A kreslili jsme obrázek do sněhu.

Ve středu byla diskotéka s jednou školou, která v hotelu byla také. V pátek byla diskotéka jen pro nás. Bylo to fajn.

Den před odjezdem jsme byli dopoledne lyžovat a odpoledne se jel slalom. Jeli jsme na čas. Vyhodnocení bylo rozdělené na holky a na kluky.

Tím, že jsme byli ve skupinách namíchání, seznámili jsme se se spoustou bezva lidí. Ale i večerní programy nás hodně stmelily.

foto: Na sjezdovce

Instruktoři a hlavně paní učitelka byli moc hodní.

autorky: Kateřina Listopadová a Lucie Romaňáková, 6.A

Když budu mluvit za všechny děti, myslím, že si to tam všichni užili a že na to, že nás tam bylo 54, to instruktoři vážně zvládli a patří jim velký dík za nás za všechny. Byla opravdu pohodová atmosféra. A hodně jsme se nasmáli.

DOPORUČENÍ: Na lyžák se opravdu nebojte, i když neumíte lyžovat, bude se Vám tam vážně líbit. Je tam pohoda a legrace, nádherně si odpočinete. Takže až budete v sedmé třídě, rozhodně jedte!

A určitě bychom chtěli poděkovat paní učitelce, že nás vzala s sebou ! Moc Vám děkujeme :-)
Hrozně jsme si to užili !!!
Byla to opravdu sranda.
Jste bezvadná ! Máme Vás moc rádi :-)

Pohádka o mušli, která měla sen

foto: Unisci24.com

Byla jednou jedna mušle a ta mi povídala jeden příběh. Byla mušle jako každá jiná, jenomže tahle mušle měla velký sen.

Chtěla se dostat ven na souš. Už měla plán. Až se zvedne velká vlna, tak se do ní chytím a ta vlna mě vynese na souš. Řekla jsem to ostatním mušlím a ty říkaly, že je to nemožné, ale já jsem jim nevěřila. Čekala jsem dva dny a konečně přišla velká vlna a ta mě odnesla na souš.

autor: Matouš Fanfule, 3.C

Novinky ve škole

Jeden z našich redaktorů oslovil pana ředitele a položil mu několik zásadních otázek ohledně aktualit na naší škole. Odpovědi čtete níže:

A = REDAKTOR
B = ŘEDITEL

A: Co je nového?
B: Při zápisu během prázdnin se očekává 130 nových žáků prvních tříd.

A: Jsou nějaké problémy?

B: Hledáme učitelku pro třetí třídu.

A: Má škola nějaké projekty?

B: Instaluje se ve škole wi-fi signál.

autor rozhovoru: Matěj Ira, 5.D

ZIMNÍ SVĚT

foto: Jakub Jedlička

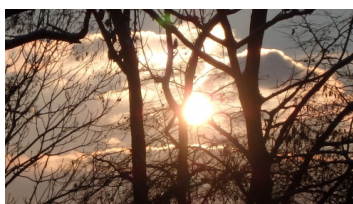

foto: Jakub Jedlička, třída 9.C

A je to tady ! Zima si po Vánocích konečně vzpomněla na snůh, který teď rozhazuje po okolí, aby si ho lidé užili. Nikdo však s přesností netuší, kdy se zase rozplyne. Proto všem radíme, že jestli si chtějí udělat fotku se sněhem, aby si pospíšili. Kdo ví, možná snůh, který dnes leží před Vaším domem, za večera zmizí a ráno z něj zbudě jenom špinavá kaluž.

Krajina venku přitom vybízí a volá Vás, abyste obdivovali i její "mrazivé" krásy. Můžete vyfotit cokoli. Stopy zvířat ve sněhu jsou například jako stvořené k nejrůznějším uměleckým filtrům, stejně jako ušlechtilé rampouchy, které se zachytily pod vikýřem. Zasněžené vrcholky stromů jsou zase jako na míru vystřižené kulisy z ruské pohádky *Mrazík*. Romantické západy slunce orámované zasněženým polem nebo suchými větvemi vždy lákají staré i mladé fotografy. Ptáci navštěvují krmítka na Vaší zahradě, a jestli máte kvalitní fotoaparát, můžete je zachytit i vletu. Nejčastěji můžete zastihnout ebenového kosa černého, obyčejného vrahce

nebo i roztržitou sýkorku modřinku. Kromě nich tu jsou však i jiná zvířata nebo objekty k focení. S režimem Super Makro můžete vyfotit i ty nejmenší detaily, ale ten bych spíše preferoval na jaře a v létě. V tu dobu právě kvete nepřeberné množství rostlin, které svým zbarvením a vůní láká hmyz.

Zkrátka, možností je opravdu hodně. Byla by škoda nezachytit krásy zimního období a čekat na jaro s rukama v kapsách. Nemusí to být ani umělecká fotka pro mezinárodní časopis, ale třeba snímek, který Vás svým způsobem okouzluje a chcete si ho uchovat v paměti. Fotografování se současnými fotoaparáty není nijak složité umění, ale vyžaduje trpělivost!

autoři: Tomáš Jedlička, 3.C, Martin Jedlička, 6.B a Jakub Jedlička, 8.C

Karel IV. byl zajímavější, než si myslíte

foto: Univerzita Karlova

Letos si připomínáme 700 let od narození Karla IV. Nemyslete si, že byl nudný tak, jak to vypadá podle učebnic. Žil docela bouřlivý život.

- Při jednom z turnajů dostal takovou ránu dřevcem do brady, že mu to zlomilo čelist. Kvůli zranění páteře se dokonce nemohl půl roku hýbat.
- Miloval francouzskou módu. Papež mu vytýkal, že nosí příliš upnuté kalhoty a krátký kabátec.
- Rád jedl, hlavně hodně masa, a proto ho trápila nemoc dna.
- Se čtyřmi manželkami měl celkem 12 dětí, k tomu měl řadu dětí nemanželských (levobočků).
- Na rozdíl od jiných panovníků uměl číst a psát, kromě češtiny hovořil i francouzsky, italsky, německy a latinsky.

Ještě stále jste přesvědčení o tom, že byl Karel IV. nudný? Tak vyražte na některou z akcí, které se v Praze budou u příležitosti výročí jeho narození

foto: Wikimedia Commons

pořadat.

Osobně doporučuji tyto akce: **České korunovační klenoty** Zcela mimořádné vystavení českých korunovačních klenotů. Kdy a kde: 5. 5. – 29. 5., Pražský hrad - Starý královský palác

Dětský den na Univerzitě Karlově

Pro děti ve věku od 5 do 15 let je připraven program na téma Karla IV., který nabídne divadelní hry, dobová šermířská a taneční vystoupení, ukázky historických zbraní, předvádění historických řemesel apod. Kdy a kde: 21. a 22. 5., Ovocný trh 3, Praha 1

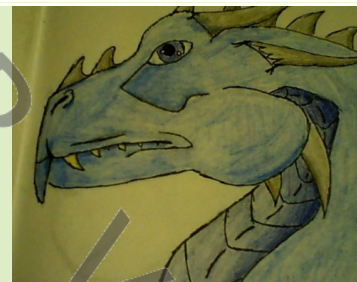
autor: Tadeáš Kocvera, 4. D

Příběhy z planety Karakandry část 2.

Tergo se pomalu rozhlédl. Všude kolem pobíhala zvláštní dvojnohá zvířata, věděl, že to jsou lidé a věděl, že nemají rádi draky. Pokusil se postavit, ale nemohl hýbat nohama, podíval se na ně a snažil se zaostřit. Měl je svázané a vůbec nevypadaly dobře. Od kotníků dolů byly jako hadrové panenky. Žádná pevnost, žádné prokrvení, žádná naděje - tři výrazy, které je dokonale vystihovaly. Zvednul alespoň hlavu. Tluma svázaná, jak čekal: *Jo, jsou to lidé, vím to jistě a myslím, že ze mě udělají kuřecí řízky*. Rozhlédl se ještě jednou a hodně pohnul hlavou. Strážé u jeho klece zbystřili a namířili na něj napřažené luky. Odevzdaně položil hlavu a přemýšlel, co by mohl udělat.

„Hej, ty tam, draku.“ ozvalo se mu za hlavou. Alespoň trochu natočil hlavu a zahlédl malého ptáčka. Bez křídl. *„Jestli si ze mě neuděláš svačinu, pomůžu ti ven, ale musíš mě vzít s sebou, platí?“* zeptal se. *„Děláš si legraci?! Jasně, že platí, jen nemůžu chodit.“* „*To nech na mě,*“ prohlásil ptáček. Pak odběhl. Po chvíli Tergo uslyšel křik. Ptáček běžel ke kleci. Zástrčka cvakla. Ale u vedlejší klece. Vyběhlo 23 458-a půl hyperaktivních ještěrek a cvakaly další zástrčky - ještěrky je odemykaly ocásky a mladšími sourozenci. Obří masa tvorů zatlačila na vůz s Tergovou klecí. A znovu, znovu, znovu. Vozík se rozjel. A sjel dolů k vodě, klec se rozbila o kámen a

Tergo ležel na zemi. Tvorové ho opatrně převrátili na břicho a on málem uletěl. Ale vzpomněl na svůj slib. A nabral si ptáčka na záda. Letěli a za nimi běželi a plazili se nebo letěli ti, které zachránil, ten odvážný malý ptáček - který neztratil své srdce, když ztratil křídlo. Tergo letěl až na nejvyšší horu. Žila tam Saphir - něco jako bohyně. Najednou ptáček promluvil. *„Díky, sem jsem se potřeboval dostat, vyřídí Saphir, že ti má opravit nohy místo mého křídla...“* (Saphir k němu ve spánku promluvila) *a teď když dovolíš,*“ dořekl, odrazil se a skočil dolů. Tergo omráčeně viděl to padající tělíčko, chtěl letět za ním, ale ptáček na něj zakřičel, ať to nedělá. Potom

ilustrace: Kristýna Tůmová

zmizel v mracích...

"Článěk věnován Alici Sedláčkové - jsi boží kamarádka."

autorka: Kristýna Tůmová, 7.A

Animals in winter

What do you know about animals in winter? Do they all hibernate or not? Do they eat in winter? What do they eat in winter? These questions are very interesting. Let's answer them.

Only some animals hibernate for part or all winter. It is a special and very deep sleep. The animal's body temperature drops, and the heartbeat and breathing slow down. And of course, it uses very little energy. In autumn these animals get ready for winter sleep eating extra food and storing it as body fat. They use this fat for energy while hibernating. Bears, skunks, chipmunks, polar bears and some bats hibernate in winter.

Some animals like squirrels, deer, foxes, wolves, martens, elk, etc. do not hibernate. Squirrels store nuts, mushrooms or acorns to eat later in winter.

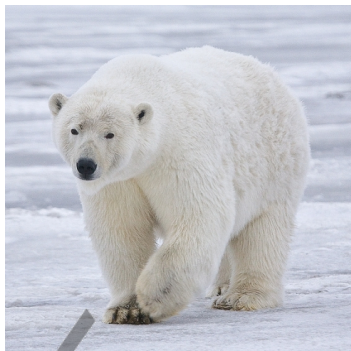

foto: Wikipedia

Wolves hunt on elk, wild boars; foxes eat mice, hares. Elk eat branches of the trees, moss, lichen, bark of the trees.

As for the insects, they look for winter shelter in holes in the ground, under the bark of trees, deep inside rotting logs or in any small crack they can find. It is interesting that some of them find shelter in the gall. A gall is

a swelling on a plant. It is caused by certain insects or bacteria. The gall becomes its maker's home and food source.

TASK: Read and choose **True (T)** or **False (F)** statements:

1. All the animals hibernate in winter. **T F**
2. Hibernation is a special and deep sleep. **T F**
3. Animals eat extra food and store fat. **T F**
4. Polar bears do not hibernate. **T F**
5. Foxes do not hibernate. **T F**
6. Wolves do not hunt on elk. **T F**
7. Squirrels store nuts or acorns. **T F**

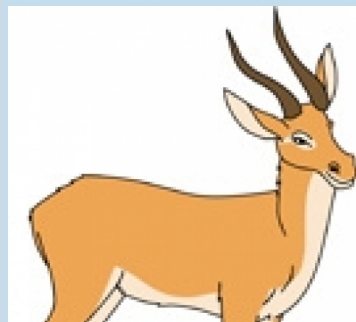
foto: Wikimedia Commons

8. Insects look for winter shelters. **T F**

KEY: 1F, 2T, 3T, 4F, 5T, 6F, 7T, 8T

autorka: Olga Fernando

Vtipy na závěr :-)

ilustrace: Clipartfreefor

1. "Mami, víš kolik pasty je v zubní pastě?" "Nevím." "Já to vím. Od gauče až k televizi."

2. Policista staví řidiče a říká mu: "Pane řidiči, už po sedmé vás stavím a říkám vám, že ztrácíte náklad." "A já vám už po sedmé říkám," odpovídá řidič, "že je námraza a já sypu silnici."

3. Pepíček přijde do bufetu a poroučí si: "Jedno pivo!" "A nechtěl bys raději džus?" ptá se ho prodáváčka. "Chtěl, ale chybí mi 5 korun."

4. "Kam se cpete? Běžte na konec fronty!" kárá pokladní malého Pepíčka. Ten jí odpoví: "To nejde, tam už někdo je."

5. Pepíček volá na tatínka: "Tati, já už umím psát." "A co jsi napsal?" "To nevím, ještě neumím číst!"

6. "Řekls doma, žeš dostal pětku z matematiky?!" ptá se paní učitelka Honzíka. "Řekl." "A co rodiče? Co říkali?" "Nic. Nebyli zrovna doma."

7. Víte, jak se pozná nejloupější voják z armády? To je ten, který utíká před granátovým jablkem.

8. "Už 20 let jsem stavbyvedoucí a za tu dobu mi na hlavu nespádl žádná cihla." "Hm, a co stavíte?" "Silnici."

9. Babička si povídá s vnoučkem pod nakresleným obrázkem: "Honzíku, proč jsi nakreslil tatínkovi zelené vlasy?" A Honzík na to: "Protože nemám plešatou pastelku!"

10. Pacientka se svěruje doktorovi, že má nějakou záhadnou nemoc, protože ji bolí úplně všechno. Zlehka se dotkne ucha a vykřikne bolestí, dotkne se nosu a opět vykřikne, dotkne se břicha a zase. Doktor se na ni podívá a povídá: "To je jasné, máte zlomený prst."

autoři: Kateřina Antoňová, Adam Bergl a Adam Neizer, 3.C